

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 6 lipca 1965 r.

w sprawie zasad oraz kryteriów kwalifikowania osób, którym przysługuje pierwszeństwo w zakładaniu budowlanych książeczek oszczędnościowych.

Na podstawie § 7 ust. 2 uchwały nr 363 Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie celowego oszczędzania na budowlanych książeczkach oszczędnościowych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych (Monitor Polski Nr 85, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uczestnikami celowego oszczędzania na budowlanych książeczkach oszczędnościowych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych mogą być rolnicy i inne osoby, wykonujące zawody związane z zaspokajaniem potrzeb produkcyjnych i bytowych ludności wiejskiej i zamierzające budować, odbudowywać, adaptować bądź przeprowadzać kapitalne remonty budynków na terenie wsi.

§ 2. 1. Pierwszeństwo w zakładaniu budowlanych książeczek oszczędnościowych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych przysługuje:

- 1) rolnikom posiadającym grunty o takim obszarze użytków rolnych, który pozwala na prowadzenie racjonalnej rolniczej gospodarki towarowej,

- 2) członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz pracownikom spółdzielczych ośrodków rolnych,
- 3) mieszkańcom wsi świadczącym usługi dla rolnictwa.

2. Kolejność, w jakiej pierwszeństwo w zakładaniu budowlanych książeczek oszczędnościowych powinno być uwzględniane, ustala się w zależności od stopnia potrzeb osób, którym to pierwszeństwo przysługuje.

3. Jeżeli o budowlane książeczki oszczędnościowe ubiegają się osoby uprawnione do otrzymania tych książeczek w takiej samej kolejności, pierwszeństwo przysługuje osobom, które korzystają z dokumentacji technicznej uwzględniającej zasady postępu technicznego w budownictwie wiejskim.

§ 3. Ustalenia osób, którym przysługuje pierwszeństwo w zakładaniu budowlanych książeczek oszczędnościowych, oraz ustalenia kolejności, w jakiej to pierwszeństwo powinno być uwzględnione, dokonuje prezydium gromadzkiej rady narodowej w porozumieniu z zarządem właściwej spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

208

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 lipca 1965 r.

w sprawie przewozu osób samochodami ciężarowymi.

Na podstawie art. 14 pkt 1 i art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) i § 49 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 61, poz. 295 i z 1965 r. Nr 19, poz. 128) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przewóz uczestników wycieczek i pracowników z wyjątkiem konwojentów i drużyn roboczych.

§ 1. W razie braku środków komunikacji publicznej albo braku autobusów własnego użytku przewóz osób biorących udział w wycieczce, organizowanej w ramach akcji socjalnej, oraz przewóz pracowników do miejsca pracy i z miejsca pracy może być wykonywany za pomocą samochodów ciężarowych, pod warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa osobom przewożonym.

§ 2. Warunki, zapewniające bezpieczeństwo osobom przewożonym samochodem ciężarowym, są następujące:

- 1) samochód użyty do przewozu powinien być sprawny technicznie i odpowiadać przepisom niniejszego zarządzenia (§ 3),

- 2) kierowca powinien posiadać prawo jazdy kategorii I, a przy użyciu samochodu o dopuszczalnym ciężarze całkowitym nie większym niż 3500 kg — kategorii II,
- 3) szybkość samochodu nie może być w żadnym wypadku większa niż 50 km na godzinę,
- 4) osobom przewożonym należy zapewnić miejsca siedzące; nie wolno przewozić osób w pozycji stojącej,
- 5) na powierzchni ładunkowej samochodu nie mogą znajdować się żadne przedmioty, z wyjątkiem ręcznego bagażu należącego do osób przewożonych,
- 6) przewóz powinien być dokonywany samochodem krytym oponczką lub furgonem; dopuszcza się, w zależności od warunków atmosferycznych, podnoszenie boków oponczy,
- 7) przewóz nie może być wykonywany w wypadkach, w których jazda w oczywisty sposób zagraża bezpieczeństwu (np. gęsta mgła, gołoledź, zadymka śnieżna itp.); jeżeli warunki takie powstaną niespodziewanie w czasie jazdy, osoby przewożone powinny wysiąść i przebyć niebezpieczny odcinek drogi pieszo; jeżeli ze względu na towarzyszące okoliczności nie jest to możliwe, należy zachować jak najdalej idące środki ostrożności, a w szczególności zmniejszyć szybkość,
- 8) w razie przewozu uczestników wycieczki, jedna spośród przewożonych osób powinna być wyznaczona na kie-